

fanna, " ütles herra. „Alstu kohhe selle ausa mehhe ette, ja pallu temma käest ärdaste andeks.“ Kui se wäggaise tehtud, küsis herra, mis asja pärrast mees olli tulnud? Tahsin agga, wastas tallopoeg, neid kalla teile tua, mis püüdsin praego teie õnne peäle.

Kui lounal sömaaial kalla roa kord sai, käsks herra omma poega laualt ärraminna, ja ütles temmale: need kallad haisewad wiisiste pahhaste sinno melest.

Se agga, mis Kalendri luggejad sest lühhiekssest iuttustamisest saaksid ennestele tähhele panna, se on, et ausad tallopoiad ka sest polest ennestele mõnnusat järge walmistarwad, et ennamiste auustud sawad omma üllematte käest, ja sedda sünnib siis ka Jummal armu tassumisseks arwata.

Keisri kroni : pannemisse päwal.

Wiisil: Rõmusta mo hing ning jätta x.

Ehk: Tulle risti innimenne x.

Wõtkem tänna õnne nouda
Süddamest sell' rigile.
Teine teisel' wasto jouda
Rõõmsalt kita keigile,
Mis meil Jummal teinud head,
Et ta meie rigi = Peat
Kroniga on ehitanud
Nahwa kaitsjaks on üllendanud.

Tehkem ühhemelikkust
Ueks omma tootust:
Ellada keik sõbratikkust,
Piddada keik armastust,